

INNHOLD

	side
* Leder	2
* Hilsen fra Refugee Alliance	3
* Hva koster en nordmann?	4
* Hilsen fra Madagaskar	6
* Fastetid	7
* Hilsen fra Mirjam Bergh	8
* Til Minne	9
* Hilsen fra Solbjørg Pilskog	10
* Andakt	11

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 1 • 84. ÅRG. • 2015

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

Hans herlighet til pris.

Dette er vårt motto, vår visjon. Vi har siden starten hatt et bibelvers som vår visjon! Efeserbrevet 1:12. Det utforder oss til å heve vårt blikk og våre tanker over våre hverdager og det alminnelige. Med det har vi gått inn i det nye året 2015.

Det er fint med gode fellesskap i smågruppene. Spesielt meningsfullt fordi vi er med å gjøre noe for andre mennesker på vår klode. Det er sunt å ikke ha blikket vårt bare vendt mot oss selv og våre aller nærmeste. Vi er med i et større fellesskap og større sosial sammenheng av mennesker. Gjennom det berikes vi selv og vårt nærmiljø. Ved årets begynnelse gjør vi opp regnskap for det året som har gått og vi skriver årsmeldinger. Det kom inn mindre penger i 2014 enn i 2013. Noen trofaste og utholdende tjenere er ikke lenger med i gruppene. Vi er takknemlige for det de fikk bety. Det har vært en betydelig misjonsinnsats av mange rundt om i vårt land og er det fremdeles. Det er inspirerende og berikende for Sykepleiernes Misjonsring å kunne samarbeide med mange forskjellige misjonsorganisasjoner om både pengestøtte, forbønn og praktisk arbeid.

Arbeidet som ble startet i 1921 har vært driftig og målbevisst. Folk har blitt tent på oppgaven og prioritert nettopp dette med forbønnstjenesten og givertjeneste. Inntil nå har SMR drevet alt uten lønnede medarbeidere. Barmhjertighet, offervilje og nestekjærlighet var drivkraften helt fra starten av. Og velsignelsene har vært mange. Men har vi mistet noe av dette på veien fram til idag?

Samtidig kommer vi ikke utenom endringer. Kanskje vil det være tid nå for å ha en ansatt i en liten stilling som daglig leder SMR. Det kreves mer og mer av dokumentasjon og ”orden i papirene” i vår tid. Slik må vi også være med. Hvem skal inneha det ansvaret? Skal det være en sykepleier eller skal det være en annen som brenner for helsearbeid og misjon? Har det betydning for hvordan SMR vil være i tidene framover? 16 - 19. juni 2016 skal vi ha Landsmøte på Sunnmøre Folkehøyskole i Ulsteinvik. Da trenger vi flere kandidater til styret i SMR. Vær med i forberedelsene.

Jeg tror at ”Hans herlighet til pris” betyr å ha fokus på å ære Gud gjennom det vi gjør. Hvordan prioriterer og disponerer vi det vi blir betrodd gjennom livet? Det vil ha betydning i våre fellesskap og i utfordringer i forhold til andre mennesker. Jeg tror også at Guds vilje med oss mennesker er at Han vil møte oss med sin nåde og kjærlighet i det daglige liv. Ved det er virkelig frihet og gjennom det blir også Guds navn æret, Hans herlighet til pris!

*Hilsen Torbjørg
(styreleder)*

Hilsen fra Refugee Alliance

Hei gode dere som er skyld i at vi i Refugee Alliance kan jobbe for flyktninger i en glemt bush-flyktningleir i Zambia, spredt rundt i Kampala i Uganda og de som har flyktet fra ISIS i Erbi i Nord Irak. Som dere vet startet vi for 3 år siden med en ansatt, nå har vi 25 ansatte i Zambia, en i Uganda og to i Norge. Hele organisasjonen er et mirakel. Og vi jobber for mirakler for folk som har mistet alt, flyktninger som har opplevd alt for mye.

Tusen takk for at du har oppmuntret oss i år, for klemmer, bønner, oppmuntrende ord - og for penger. Vi elsker gode ord, men kan ikke betale medisiner for å drive gratis klinikken, gi ut mikrolønn, betale skolepenger eller dele ut mat - uten penger. Så dere som har vært med å gi penger, enten hver måned eller som en engangsgave - tusen takk! Det er deres penger som nå gir mat, lønn, medisiner og god behandling av slitne flyktninger, og som forteller dem at de ikke er glemt og ikke alene som vår logo sier.

Om noen som har gitt klemmer og gode ord også og har lyst til å gi en julegave eller starte det nye året med å bære byrdene sammen med oss - så er vi ekstremt takknemlige for gaver. **Kontonummer 3000 26 03 086.** Vi har ingen offentlig støtte, og driver alt arbeidet ved hjelp av deres gaver - og ved våre veldig dedikerte folk i felten, de fleste flyktninger. Vi er veldig glad for dere, og veldig stolt av dem!

EN STOR TAKK FOR AT DERE HJELPER OSS
Å HJELPE!

God klem venter når som helst vi ser dere. Beware!

Takk!

Vennlig, Sina Saltbones
Daglig leder Refugee Alliance

+47 40 671910
sina@refugeealliance.com
Finn oss gjerne også på Facebook www.facebook.com/RefugeeAlliance

Refugee Alliance

You are not alone. You are not forgotten.

Hva koster en nordmann?

Akutt nyfødtsorg i Nepal.

Hva? Finnes det en pris på oss? På andre, innvandrere og slikt, ja. Men på oss? Jada, det gjør det. Fødselen av en splitter ny, nyfødt nordmann koster gjennomsnittlig 35 000 kroner, i følge Aftenposten den 7. desember 2014. Det er standardprisen på en sykehusfødsel her i Norge. Vi blir nok dyrere utover i livet, men dette er inngangspengene.

Nyfødte nepalere har også en prislapp. Den er på 3 000 rupees, altså 200 kroner. Det er standardprisen på en sykehusfødsel her i Nepal. Man «får altså 175 nyfødte nepalere for en nyfødt nordmann». Vi har en vei igjen å gå, om vi vil fortsette å tro på en Gud som har like mye til overs for alle sine barn. Leddgikt Ikke alle sykdommer er like dramatiske. Akutte sykdommer, fødsler og skader har lett for

å få mest oppmerksomhet, i både fattige og rike land. Slik også i Okhaldhunga Times. Men alle de langsomme, kroniske sykdommene vi kjenner fra Norge finnes også her. Bare at de er vanskeligere å diagnostisere her, og vi mangler de de nye, dyre, «biologiske» behandlingsmetodene som er utviklet i den rike verden gjennom de siste tiårene.

Abishek er bare tre år gammel. Etter at han lærte å gå fór han rundt i full fart, som andre småtasser. Men så sluttet han langsomt med det. Han ble grinete og sur. Ville ikke leke mer, og spiste dårlig. På helseposten var det ingen hjelp å få. De er best på sykdommer som kommer fort, og går fort.

Mamma'n ville ta ham til Okhaldhunga Sykehus, men svigerforeldrene nektet. «Dit er det langt, og

Kan du se en stolt mor i bakgrunnen?

altfor dyrt for oss.» De visste ikke at behandlingen er gratis her, for så små barn. Men han ble bare verre, og til slutt fikk moren mast seg til å få ta ham med hit.

Han kunne blitt brukt direkte i en lærebok om barneleddgikt. Bildet var så typisk at selv vi, med

våre begrensede midler, kunne stille en sikker diagnose.

Etter at vi begynte behandlingen gikk det noen dager, hvor han var sur og stille som før. Moren var redd, for hvis hun kom hjem til svigerforeldrene uten at gutten var bedre, visste hun at hun aldri ville få lov til å ta ham til sykehuset igjen.

Men så en dag løsnet det. Han oppdaget at han kunne røre på hender og føtter, og til og med gå, uten at det gjorde vondt lenger!

I Norge behandles leddgikt, og flere sykdommer i samme gruppe, på egne reumatologiske avdelinger. Behandlingen skreddersys til den enkelte pasient, og en bruker potente legemidler som kan ha

farlige bivirkninger. Abishek trenger noen av de medisinene. Nå har han vært under slik behandling i flere måneder, og har fortsatt god effekt av dem. Vi famler oss fram, og føler oss som amatører på dette spesialist-området, som på mange andre. Men nå har jeg nettopp lært hva ordet «amatør» betyr. Det betyr omtrent «en som elsker». Ikke noen dårlig tittel, for oss ikke-spesialister. Sammen med moren til Abishek skal vi fortsette amatør-arbeidet for ham, antagelig i årevis framover.

...og akutt nyfødtsorg i Norge

Torbjørn Andersen på Madagaskar

Torbjørn Andersen har vært på Madagaskar og har skrevet om turen sin dit

Samarbeid med utdannet helsepersonell. I ca 10 år har det vært opplæring av tradisjonelle jordmødre på landsbygda på Madagaskar. Behovet er stort og stadig flere landsbyer ønsker å få dette tilbudet. Prosjektledelsen har i flere år konsentrert seg om strategiske områder i utka tene i innlandet, i regnskogsområdet i øst og i områder i sør og vest. Ved utgangen av oktober hadde prosjektet navn på 157 tradisjonelle jordmødre i 6 områder. Denne høsten har noen blitt takket av for innsatsen de har gjort med utdeling av diplom. Noen har holdt på i mange år under vanskelige forhold. Tida var kommet for at andre nå skulle overta.

Det nye er at legene flere steder har blitt kjent med arbeidet jordmødrene gjør. De har registrert hvem som har vært nøye med å følge gravide, fødende og barn til sitt nærmeste helsesenter. For samarbeidet med utdannet helsepersonell har vært et viktig mål

for prosjektet. Nå ser vi fruktene av det. Noen steder er det disse jordmødrene som tar i mot barnet på helsesenteret sammen med legen, noe som er en viktig trygghet for den fødende. Målet er ikke minst god hygiene omkring fødselen, men også mulighet for høyere faglig kompetanse når det er nødvendig. I tillegg er det lettere å komme tilbake for mer hjelp når det trengs, f.eks. å få vaksinert barna. Prosjektet har satt som mål at hver gruppe tradisjonelle jordmødre skulle ha minst 1500 henvisninger i året. Noen steder ble det mer en doblet. Hver jordmor skulle følge minst 5 fødende til helsesenteret. Det målet er også oppnådd. I tillegg til denne gledelige utviklingen ser vi at dette er en frukt av at gjensidig tillit er bygd opp mellom helsesenteret og folk på landsbygda. Dermed har fødselshjelpen blitt bedre. Det er vanskelig konkret å telle hvor mange skader kan ha oppstått i forbindelse med fødsel. Har noen mødre mistet livet? Mange bor så isolert og fjernt fra helsesenteret at det ikke har latt seg gjøre å ha sikre statistikker på slikt.

Et annet viktig element i utviklingen er det tette samarbeidet med landsbysjefene. Samarbeidet med lege, tradisjonelle jordmor og landsbysjef gir en sikker dokumentasjon for at barnet før sin fødselsattest. Dette er viktig for at identitetspapirene lett kan ordnes ved 18-års alder. Og alle barna har fått sin fødselsattest der prosjektet jobber. På noen av samlingene deltar derfor også landsbysjefene. De har fått mye mer forståelse for hvor viktig det er at den gravide og fødende får god oppfølging, behandling og hjelp. Mer kunnskaper sammen med

et reelt ansvar for landsbyboerne vil naturligvis gi alle en større opplevelse av å tilhøre et større sosialt fellesskap. Når det på landsbygda ikke er bilvei, bare kjerrevei med ingen eller liten telefondekning er folk isolert. Dess lenger ut på landet folk bor, dess mindre blir tilbudet om skole, helse og handel . Avstanden til byen og tettbyde strøk blir fremmed og kan virke skremmende.

Samarbeid med lokale prester. Den lutherske kirken på Madagaskar har små og store menigheter spredt ut over hele landet. Og presten er en svært, svært

viktig. Han har som regel stor respekt og et stort ansvar. Det kan være slitsomt og krevende å være prest mange mil ute i disse landsbyene. De er prest for mange menigheter og for katekistene som har det daglige ansvar. Mange har store forventninger til presten. Preste og kona hans er nøkkelpersoner. Det nære samarbeidet har også dette prosjektet nydt godt av i alle år. Når prosjektledelsen kommer for å ha kurs og treffe landsbysjefene og legen på helse-senteret stiller presten og kona opp. De åpner hjemmet sitt for overnattingsgjester og ordner med mat og seng. Kirka stilles til disposisjon for kursene for jordmødrene. På den måten er presten en inkludert person i prosjektet . Noen prester understreker at dette arbeidet deltar de i som en viktig del av kirkas diakonale arbeid. Både presten og landsbysjefene gleder seg over kunnskapene og omsorgen som vises for kvinner og barn. Det blir ringvirkninger som har betydning for helse det sosial liv for alle i landsbyene.

FASTETID

VM på ski er over - så nå kan jeg kanskje starte min fastetid i form av at jeg skal bestemme hva jeg skal se på tv - og ikke la tv bestemme hva jeg skal se. Men når det er sagt, alle disse medaljene som er blitt delt ut under VM, de er vunnet. Vunnet av damer og menn som har ofret mye for å komme dit de er, hva har ikke alle disse forsaket? Det er nok de som har bestemt over tv'n og ikke latt tv'n fått bestemme over seg. Jeg har mye å lære. Standhaftig kan jeg nok være, men altfor ofte så lar jeg meg friste til å sitte for seint opp om kvelden, eller la være å gjøre et eller annet fornuftig fordi det jeg ser på tv ble så spennende. Og hvor blir all god tid av? Hvor blir tiden til det jeg vet jeg trenger av? Jo, jeg må gjøre det først. Trening først, så tv. Bibellesing først, så romanen. Han vet hva han snakker om han som sier: Søk først Guds rike og Hans rettferdighet, så skal du få alt det andre i tillegg (Matt 6, 33) Tror dette gjelder hele året, forresten!

Frøydis Vestbøstad

Hilsen fra Mirjam Bergh

Soloppgang tatt i utkanten av Kathmandudalen med Himalaya farget av morgenrøden i bakgrunnen. Th. Dr Bina Gurung.

Kjære dere her hjemme, Jo, jeg skriver ”her hjemme” noen dager eller uker til. Har vært i Norge siden begynnelsen av desember for medisinsk utredning, men regner med å være tilbake til Nepal igjen i midten av januar.

I Bethesda har det vært en aktiv høst. Vi har drevet kurs på flere steder. Christina, Ramu og jeg har stått på for å komme oss videre i prosessen med å gjøre dem så selvstendige som mulig, slik at de kan klare seg uten meg når den tiden kommer. Vi har kommet forholdsvis langt når det gjelder kursdel 1 og 2. Men vi trenger en eller to personer til som kan læres opp til å undervise i disse til tider følsomme temaene. Vi har en søker til den tjenesten som Jeevan forlot for noen måneder siden og håper å kunne formalisere dette i vårt neste styremøte. Den undervisning vi gir til kirkeledere i disse kursene hjelper til med å dyktiggjøre og til å ta seg av medlemmer i krise og å bevisstgjøre dem om et sted dit de kan henvise de med større lidelser enn de selv kan hjelpe til med. Helt fra begynnelsen har det derfor vært vår hensikt å sette opp et senter som vil være bemannet med fagpersonnel, psykoterapeut, psykolog og psykiater, som kirkeledere utdannet av Bethesda skal ha god kontakt med. Men denne typen fagpersonnel vi nå snakker om er sjeldne eller ikke tilgjengelige i Nepal. For eksempel så finnes det ca 45 utdannede yrkesaktive psykiatere i dette landet med 30 millioner mennesker, og i hvert

fall 40 av dem har base i hovedstaden. Bethesda ønsker å være med og utdanne en kristen psykiater som kan være tilgjengelig for vårt senter, ved å hjelpe til med å finne stipendmidler. I tillegg er det en nasjonal satsning siden psykiatrien er neglisjert i dette samfunnet.

Dr Bina Gurung har vært vår kandidat for psykiatristudier de siste par årene. Hun har nå klart å sikre seg en studieplass i psykiatri i Birgunj, en by som ligger i sør, på grensen til India. Bina er lege, utdannet i Kina. Hun har arbeidet et år ved misjonssykehuset i Tansen og enda et år på et annet sykehus, i Lamjung. Hun kom til oss i 2012 og fortalte om sitt ønske å bli psykiater. Etter et intervju ble hun antatt som kandidat for denne jobben og er nå altså igang med studiene i psykiatri. Dette er et bøttesvar siden psykiatri har lav status i Nepal, og det er vanskelig å finne noen som er villig å ta den spesialutdanningen. Men Bina har, etter lang betenketid og mye bønn, opplevd at dette er den veien Gud kaller henne å gå. Takk for at dere vil være med og be for henne i de tre årene som ligger foran, og også i fremtidige oppgaver innenfor mental helse.

Dr Bina Gurung er glad at hun får lese psykiatri. Dette er jo et langtidsprosjekt og Bina vil være ferdig psykiater i 2017 om det går som vi håper. Hans Kristian Maridal, som mange av oss kjenner,

har sagt ja til å være Binas mentor under utdanningen og i begynnelsen av hennes tjeneste. Det er både Bina og vi veldig glad for. Foran oss ligger fortsatt rekruttering av ny leder i Bethesda og ny leder for språkskolen. Takk at dere er med og ber for dette.

Jeg oppsummerer bønneemnene som vanlig:

- Takke for Bina som har begynt sine studier i psykiatri, og be om at studieårene som ligger foran blir tre gode år.
- Fortsett å be for rekrutteringen av erstatter for meg. Vi trenger en person som kan bære visjonen videre og lede Bethesda inn i en fremtid med mange endringer og utfordringer.

- Vi takker og ber for de kirkeledere som har gått og går Bethesda's kurs i sjelesorg. Be at kursene får bety noe for en ung kirke's stødige kurs fremover, like vel som kursendring når det trengs, slik at kirken får vokse, både kvantitativt og kvalitativt.

- Be for Hilary Jones og Torbjørg Skretting Olimstad som begge er på vei ut til Nepal for å gjøre en innsats i språkskolen som voluntører. For Torbjørg søker vi visum. Be om at det går igjennom.

Og vi i Bethesda takker Gud for dere som trofast er med oss i forbønn.

Mirjam

TIL MINNE

Magnhild Samnøy, et trofast medlem i Stavangergruppen av SMR har fått hjemlov.

Magnhild Samnøy døde 28. november 2014, 89 år gammel.

Magnhild var født i Fusa kommune i Hordaland. Hun utdannet seg som sykepleier ved Menighets-søsterhjemmets sykepleierskole, (nå Diakonova). Hennes første arbeidsplass var menighetspleien i Rolfsøy i Østfold.

I 1959 flyttet hun til Stavanger, og her ble hun boende resten av livet. Også her var hun menighets-søster en del år, men de siste 25 år av sitt yrkesaktive liv var hun ansatt på Våland sykehjem.

Magnhild engasjerte seg tidlig i Stavangergruppen av SMR, og så lenge kreftene strakk til møtte hun trofast fram på alle møter. SMR- møte en torsdag fikk alltid første prioritet!

Siste gang hun fikk være med i SMR fellesskapet var avslutningen av vårsemesteret. Helsen sviktet

etter hvert. Hun savnet det å kunne være med videre, men var nok med i tanker og bønn.

Nå har Magnhild fullført løpet og bevart troen. Vi lyser fred over hennes minne.

Stavangergruppen av SMR

Else Melkeraaen, født 14.juni 1925, døde 30.juni 2014

Med henne har en av de mest trofaste forbedere fått hjemlov.

Else Melkeraaen tok sin sykepleieutdanning ved Bergen diakonissehjem i tiden 1947 til 1950, og hun ble vigslet til diakonisse 12.oktober 1952. Bibelordet som fulgte vigslingen var fra Salme 62,6: Bare hos Gud er min sjel stille, fra ham kommer mitt håp. Med disse ordene gikk hun inn i sitt kall og tjeneste som førte henne til Afrika og Kamerun. Hun var i hoveddelen av perioden 1954-75 ute som

...forts neste side

misjonær for Det Norske Misjonsselskap. I 1975 ble hun kalt til forstanderinne ved Bergen diakonisehjem, og der var hun frem til hun ble pensjonert i 1988. I Else sin periode som forstanderinne var det store omveltninger i institusjonen, i søstersamfunnet og i samfunnet for øvrig. Med sin gudhengivenhet, sin jordnærhet, sin omtanke for den enkelte, sitt mot og sin klokskap var Else en god forstanderinne å ha. Hun var forsiktig i omtale av sin egen person, men løftet heller frem

de andre og sin Jesus. Hennes medlemskap i SMR startet i 1957, og i 2007 ble hun æresmedlem etter 50 år. Etter hjemkomsten fra Kamerun og til sin død, var hun et trofast medlem i Bergensgruppen. Hun var også formann i gruppen i en seks-års periode på 90-tallet.

Vi lyser fred over Else Melkeraaen sitt minne.

Bergensgruppen.

Brev fra Solbjørg Pilskog i Kamerun.

Solbjørg er i Gadjiwan i Kamerun igjen også denne vinteren.

Høsten 2014 var Solbjørg en tur i Kristiansands-

området og fikk møte mange tidligere Kamerun-misjonærer. Og der har det blitt tid til mimring i møte også med mange norske som kalte henne tante, bestemor og nå også oldemor. Solbjørg har jobbet på sykehus, barnhjem og sykestue/poliklinikk i Kamerun. Og det sosiale fellesskapet fra årene ute har vært og er til stor glede og berikelse. Det har blitt mange år i Kamerun siden 1961. Reidun Bue var en av misjonærene hun jobbet samtidig med. Hun var lærer og gjorde en stor innsats for å motivere foreldrene til å sende barna sine på skole på 70-tallet. Mange foreldre hadde stor frykt for å sende barn til skole. De sammenlignet det med slavearbeid, ville heller ha barna hjemme for å hjelpe til med det daglige arbeid der. Reidun hadde etter hvert 100 barn på 4 skoler på 70-tallet.

Solbjørg oppsøkte mennesker med spedalskhet for å tilby helsehjelp og behandling. Dette skjedde i samarbeid med nasjonale medhjelpere og landsby-sjefene. Tilslutt hadde de nesten 200 spedalske. I tillegg til arbeidet med de spedalske hadde Solbjørg ansvar for mye behandling av andre syke,

barnekontroller og svangerskapskontroller. Solbjørg sier; "sjølv om eg ikkje har født barn sjølv, har eg auka folketalet i Kamerun." På 1970-tallet var det ca 3 millioner innbyggere i Kamerun. Nå er det over 20 millioner. "Eg har ikkje vore å leine om den auken," sier Solbjørg. Den evangelisk-lutherske kirken i Kamerun har bygd mange poliklinikker, fødestuer og sykestuer. Det har i mange år vært utdanning av sykepleiere innen det kirken. I Gadjiwan, hvor Solbjørg har bodd og arbeidd i mange år har det i flere år vært kamerunesisk personell som har ansvar for driften av sykestua/poliklinikken der. Soumou Samari Martin er sjef med Jean Paul og Nana Etienne som medarbeidere. Men Solbjørg som disponerer bil hjelper fortsatt når det trengs, særlig fødsler og transport til sykehus. Det er svært kjærkomment.

Solbjørg takker for at hun får stå på bønnekortet som en representant for helsearbeidet i Kamerun. Det betyr svært mye! Og både hun og folket i Gadjiwan takker for den økonomiske støtte som har blitt gitt fra SMR.

Andakt

Nytt år – nye muligheter!

Det er vel 1 mnd siden vi bladde om til 2015. De fleste av oss setter noen nyttårsforsetter. Disse klarer vi å holde kanskje 1 mnd, eller bare noen dager. Dette er gjerne et forsett som skal føre til at vi får det bedre.

Et forsett som jeg skulle ønske vi kunne sette alle sammen er det å ta på seg Guds fulle rustning. Jeg gjør det i perioder. Men jeg ser også viktigheten av å gjøre dette til min daglige rutine.

Paulus skriver i Efeserbrevet om det å ta på seg rustningen. Ef. 6.10 -18

Det er så mye som vil dra fokuset bort fra Jesus. Hverdagen tar meg, og jeg lar meg også bli tatt av hverdagen. Jeg har fått ei lita andaktsbok som setter fokus på dette å leve i Jesu nærvær. Ta Jesus på innpust og utpust.

Bengt Pleijel har laget en liten brosjyre som har vært veldig god for meg. Her forklarer han bruken og nytten av rustingen som vi skal ikle oss med.

Rustningen er Herren Jesus Kristus. Å ikle seg rustningen betyr å ikle seg Jesus. (Rom 13.12-14)

Hjelmen beskytter vårt tankeliv, og alle innfallsportene til vårt tankeliv slik som: øynene, ørene og munnen.

Brynjen beskytter oss mot Satans forsøk på å få oss til å fremheve oss selv. Han vil ikke at vi skal fokusere på Jesus. Grunnen til at det er så lett å bli såret eller at jeg er så nærtagende er kanskje for at jeg vil fremheve min egen rettferdighet! Rettferdighetens brynje er Jesu rettferdighet!

Sannhetens belte om livet Sannheten som vi ikler oss er Jesus selv. Han er sannheten!!! Sannheten som vi tar på oss er Jesus. Alt det vi sier og gjør blir preget av Ham. Han hjelper oss å leve ekte, sant og rett!

Så er det skoene!

Ha som sko på føttene den beredskap som fredens

evangelium gir. Disse skoene beskytter oss mot to av Satans angrep: engstelse og mismot. Den som ikke har sko på føttene må gå barbert. Hans gange blir engstelig og forsiktig. Blikket rettes ned. Jeg må passe meg....

Når vi lytter til budskapet om fred, lærer vi å gå med faste skritt gjennom livet. Disse skoene beskytter oss også mot mismot. Satan ønsker å få oss til å stoppe på vår vandring. Han vil ha oss mismodige. Men evangeliet gir oss en ny vilje. Med skoene på blir det en ny spenst og en ny glede i våre liv.

Så grip derfor fremfor alt troens skjold og Åndens sverd som er Guds ord

For Guds ord er levende og virkekraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marg og bein og dømmer hjertes tanker og planer. (Hebr 4.12)

Derfor er det viktig at vi hver dag setter på oss denne rustingen. Vi gjør dette i takk og bønn til Vår Herre og Gud.

Men før vi kler på oss er det det viktig at vi vasker oss, slik at vi er rene. Vi må gå inn i vårt lønnkammer, bekjenne våre synder og med takk tar vi på oss rustningen plagg for plagg.

Jeg takker deg Herre for Frelsens hjelm, rettferdighetens brynje, sannhetens belte, beredskaps sko, troens skjold og Åndens sverd. I tillegg tar jeg på meg en kappe av: medfølelse, vennlighet, ydmykhet, mildhet, tålmodighet, saktmodighet og vilje til å tilgi. Jeg bekjenner Jesus som min Frelser og Herre og tegner meg derfor med Korsets seierstegn.

Men skal dette være vårt nyttårsforsett?

Fortsatt godt nytt år!

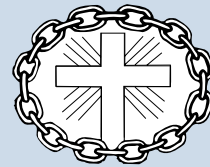
Anne Kristine Snøløf

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416

**Neste nummer kommer i mai,
Frist for innsendelse av materiell
er 5. mai.**